

I. A jogellenes elkülönítésnek nem feltétele a hátrányokozás. Az alperes felelőssége akkor is fennáll a jogellenes elkülönítésért, ha azt nem az ő magatartása idézte elő, de mulasztásával hozzájárult a jogsértő helyzet fenntartásához.

II. A társadalmi és érdekképviselői szervezetet a közérdekű igényérvényesítés joga az egyéb törvényi feltételek fennállta esetén is csak akkor illeti meg, ha az egyenlő bánásmód követelményének megsértése vagy annak közvetlen veszélye olyan tulajdonságon alapult, amely az egyes ember személyiségének lényegi vonása.

Alkalmazott jogszabályok: Ptk.84.§.(1) bekezdés d./ pont, 2003.évi CXXV. törvény (Ebtv.) 8.§ a.-t.) pont, 19.§, 20.§.(1) bekezdés c./ pont, 1993.évi LXXIX. törvény (Közoktv.) 66.§.(2) bekezdés, 121.§.(1) bekezdés 14./ pont, 32/1997.(XI.5.) MKM. rendeletet

Győri Ítéltábla Pf.V.20.416/2010/3.szám

A rendszerváltás óta az alperesi önkormányzat fenntartásában működő K.Általános Iskola több mint 130 éves múltra tekint vissza. Az iskola speciális jellege, hogy sajátos nevelési igényű gyerekeket, tanulásban akadályozott körzetes, körzeten kívüli és vidékről bejáró gyermekeket is oktat. Az iskolához tartozó oktatási körzet etnikai összetétele az 1970-es évektől – különböző okokra visszavezethetően – jelentősen megváltozott, a cigány etnikumhoz tartozók aránya egyre nagyobb mértékűvé vált, 2004-ben a város roma lakosságának zöme az iskola működési területén élt.

Az iskola 2003/2004.évi tanévi beszámolója, a 2004.évi pedagógiai programja valamint az alperesi oktatási intézmények 2005. évi szakmai feladatainak teljesítéséről szóló alpolgármesteri beszámoló megállapította, hogy a perbeli oktatási intézményben a tanulók több mint 2/3-a cigány. A 2005.évi alpolgármesteri beszámoló a 2007.évi a Megyei Jogú Város Közoktatási Esélyegyenlőségi Programja helyzetelemzése és az K.Általános Iskola 2008.évi Közoktatási Esélyegyenlőségi Terve rögzítette, hogy a halmozottan hátrányos helyzetű (HHH) tanulók aránya – azok városi arányához viszonyítottan – az iskolában ugyancsak rendkívül magas.

2009.januárjában az alperes módosította az iskolakörzet határát annak érdekében, hogy az megfeleljen a HHH-s gyermekek vonatkozásában az 1993.évi LXXIX. törvény (Közoktv.) 66.§.(2) bekezdésében írtaknak. A körzethatárok változásáról a lakosság megfelelő tájékoztatása megtörtént, ennek ellenére a szülők szabad iskolaválasztási jogának eredményeként az iskola tanulóinak köre, a tanulóközösség összetétele – amellett, hogy a körzethez tartozó Újváros városrész rehabilitációja során több új ház, lakás épült, a lakosság összetétele folyamatosan módosult – nem változott.

2009. július 1-től az iskola alaptevékenységének része a sajátos nevelési igényű K.Általános Iskolai tanulók nappali rendszerű nevelésén, oktatásán túl a nemzeti és etnikai kisebbségi tanulók nappali rendszerű K.Általános Iskolai nevelése, oktatása.

A 2010/2011-es oktatási évben nem indult első osztály a perbeli iskolában.

A felperes módosított kereseti kérelmében annak megállapítását kérte, hogy az alperes fenntartásában működő iskolában a többi alperesi fenntartású iskolához képest a cigány és a halmozottan hátrányos helyzetű gyermekeket a nem cigányoktól és a nem halmozottan hátrányos helyzetű gyermekektől 2004. február 1. napjától, a tanév második félévétől jogellenesen elkülönítik. Kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a jogsértés abbahagyására, valamint szüntesse meg a jogsértő helyzetet akként, hogy kötelezze az alperest az olyan osztályok indításának megtagadására, amelyben a cigány és halmozottan hátrányos helyzetű gyermekek többségben vannak.

A felperes hivatkozott arra, hogy keresetindítási joga a 2003.évi CXXV. törvény (Ebtv.) 20.§.(1) bekezdés c./ pontja alapján fennáll. Utalt arra, hogy az Ebtv.19.§. alapján elegendő valószínűsítienie, hogy a cigány származású, illetőleg halmozottan hátrányos helyzetű gyermekek a többiektől elkülönítetten tanulnak a perbeli iskolában. Ezzel szemben az alperesnek kellene bizonyítania, hogy a kialakult helyzet a szabad iskolaválasztási jogra is figyelemmel olyan tudatos szülői választás eredménye, amelyre valamennyi információ ismeretében került sor. Előadta, hogy álláspontja szerint az alperes nem igazolta a cigány etnikai oktatási tartalom arányára és beépültségére vonatkozó előadását sem, túl azon, hogy az etnikai tantárgyi tartalmak pedig nem teszik sem szükségszerűvé, sem hasznossá az elkülönült oktatást. E körben hivatkozott a 11/1994. (VI.8.) MKM rendelet 39/E.§-ára.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Elsődlegesen arra hivatkozott, hogy a felperesnek nincs keresetindítási jogosultsága tekintettel arra, hogy a kereseti kérelemben hivatkozott jogsértéssel érintett személyek köre egyértelműen meghatározható, az az oktatási intézmény tanulóival azonosítható. Előadta, hogy a tanulók cigány származását, a tanulói közösség etnikai összetételét nem vizsgálta és nem is vizsgálhatta. Vitatta a fizikai elkülönítés tényét, egyúttal hivatkozott arra, hogy a cigány etnikai kisebbségi nevelés-oktatás nem minősíthető szegregációnak, az valós igényeket szolgál ki. Álláspontja szerint a kialakult helyzet a perben csatolt szülői nyilatkozatokra is figyelemmel tudatos szülői választás eredménye. Utalt arra, hogy a HHH-s gyermekeknél a szegregáció ténye nem állapítható meg, mert az időközben módosított körzethatárookra tekintettel azok körzeten belüli aránya jelentősen csökkent, így megfelel a Közokt. törvény 66.§.(2) bekezdésében írtaknak.

Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy a 2003/2004-es tanév második félévétől, 2004. februártól a cigány etnikai kisebbséghez tartozó és halmozottan hátrányos helyzetű gyermekek egy oktatási intézményben, a Kossuth Lajos Általános Iskolában való jogellenes elkülönítésének fenntartásával az alperes megsérti az egyenlő bánásmód követelményét.

Kötelezte az alperest a jogsértés abbahagyására és a jogsértő helyzet megszüntetésére. Ezt meghaladóan a kereseti kérelmet elutasította, egyúttal kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 60.000,- forint perköltséget azzal, hogy a feljegyzett kereseti illetéket az állam viseli.

A megyei bíróság nem találta alaposnak az alperes védekezését a felperes keresetösségi jogával kapcsolatban. Utalt arra, hogy a felperes az Ebktv.3.§.e./ pontjában meghatározott alapítvány fogalmának megfelel. A perbeli iskolában tanuló cigány gyermekek pontos száma, személyazonossága nem állapítható meg tekintettel arra, hogy az az 1992.évi LXIII. törvény (Avtv.) 2.§. 2/a. pontja szerinti szenzitív adatnak minősül. Kiemelte, hogy a felperes keresete az iskola tanulóinak közösségét, vagyis személyek pontosan meg nem határozható nagyobb csoportját érinti, ekként a felperes keresetindítási jogosultsága fennáll. Az alperesnek az Ebktv.18.§.(1) bekezdésére alapított védekezésével kapcsolatban kifejtette, hogy az a jelen eljárásban irreleváns, mert a felperes nem természetes személyek képviselőjében járt el a perben, hanem saját jogán érvényesített közérdekű igényt.

Az Európai Közösséget létrehozó Szerződés 249. Cikke, az Európai Tanács 2000/43/EK. számú Irányelve értékelésével arra az álláspontra helyezkedett, hogy a perben 2004. február 1- 2006. december 31-i időszakra az Ebtv. akkor hatályos rendelkezései, majd ezt követően a 2006.évi CIV. törvénnyel módosított Ebtv. 7. és 19.§-a alkalmazandó.

Megállapította, hogy a felperes az Ebtv. szerinti bizonyítási illetőleg valószínűsítési kötelezettségének eleget tett; a perben beszerzett okirati bizonyítékok és tanúvallomások alátámasztották azt az előadást, mely szerint a perbeli időszakban a cigány és halmozottan hátrányos helyzetű tanulók aránya a kereset tárgyát képező oktatási intézményben lényegesen magasabb volt mint más, az alperes által működtetett iskolában. A 2009-es iskolakörzet módosítás annak ellenére nem eredményezett lényegi változást, hogy annak éppen az volt a célja, hogy a hátrányos helyzetű és halmozottan hátrányos helyzetű gyermekek aránya minden oktatási intézményben nagyjából azonos legyen.

Utalt arra, hogy az etnikai alapú regisztráció lehetőségének hiányában a közoktatási törvényben 2005-ben definiált „hátrányos helyzetű” és „halmozottan hátrányos helyzetű” szociális kategóriák szolgálják az etnikai jellegű célcsoport meghatározását. Rámutatott, hogy a szegregáció jogsértése a jogellenes elkülönítés minden aktivitást nélkülöző fenntartásával is megvalósul. Hangsúlyozta, hogy az alperes felelőssége nem a szegregáció kialakításában, hanem annak fenntartásában állapítható meg, mert a körzethatárok évenkénti hatékony felülvizsgálatára nem került sor. Rögzítette, hogy az Általános Iskolában 2004. február 1-től intézményi szinten megvalósult a cigány etnikai kisebbséghez tartozó, illetőleg halmozottan hátrányos helyzetű gyermekek elkülönítése.

A megyei bíróság az Ebtv.28.§.(2) bekezdés a./ pontja szerinti kimentés körén belül az alperes védekezését nem találta alaposnak. Utalt arra, hogy – a Közoktv.4/A.§.(1) és (2) bekezdésében, valamint (5) bekezdésében, 86.§.(1) és (2) bekezdésében, valamint 90.§.(1) bekezdésében, 85.§.(4) és (7) bekezdésében foglaltakra is figyelemmel - a perbeli iskolában a cigány és halmozottan hátrányos helyzetű gyermekek oktatása a többi oktatási intézményhez képest nem felelt meg a jogszabályi rendelkezéseknek. A megyei bíróság annak hangsúlyozása mellett, hogy az önkéntes elkülönülés nem jelent

szegregációt megállapította, hogy az alperes alaptalanul hivatkozott a perben csatolt szülői nyilatkozatokra, mert azokon nem szerepelt a kiállítás dátuma, azok egy részén nem volt azonosítható a szülői aláírás és csak egy részük tartalmazta az iskolában tanuló gyermek nevét, osztályát. A nagy mértékben hiányos iratokra pedig az alperes eredménnyel nem hivatkozhat. A 32/1997.(XI.5.) MKM. rendeletet értelmezve a Pécsi Ítéltábla döntésére (Pf.I.20.061/2010/7.) hivatkozva a Somogy Megyei Bíróság előtti eljárásban (24.P.21.443/2008.) beszerzett és a jelen per iratanyagához csatolt szakértői véleményben rögzítettek alapján megállapította, hogy: „az általános (integrált) oktatási formában is tanítható a nemzeti és etnikai kisebbségek eltérő nyelvállapota és kulturális sajátosságai, valamint a kisebbségek különbözősége miatt a kisebbségi oktatás.” Rámutatott, hogy a szegregációnak nem feltétele az elkülönített csoporttal szembeni hátrányozás, az önmagában a jogellenes elkülönítéssel megvalósul.

A jogsértés megállapítására tekintettel a jogsértés abbahagyására az alperest a Ptk.84.§.(1) bekezdés b./ pontja alapján kötelezte. A sérelmes helyzet megszüntetéséről a Ptk.84.§.(1) bekezdés b./ pontja alapján rendelkezett, ezzel kapcsolatban azonban kifejtette, hogy a megszüntetés módjáról azért nem döntött, mert a szükséges intézkedések meghatározása a közjog keretei között kell, hogy történjenk.

A perköltségről a Pp.81.§.(1) bekezdése szerint határozott.

Az elsőfokú ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben elsődlegesen annak megváltoztatását, a kereset teljes körű elutasítását, másodlagosan pedig hatályon kívül helyezést kért.

Fellebbezésében fenntartotta azt az álláspontját, hogy a felperesnek nincs keresetösségi joga, tekintettel arra, hogy az Ebktv.18.§.(1) bekezdése szerinti meghatalmazással nem rendelkezik, a kereseti kérelem szerinti jogsérelmet szenvedett személyek csoportja pedig – szemben az Ebktv.20.§.(1) bekezdésében írtakkal – pontosan meghatározható. Ezt meghaladóan hivatkozott arra, hogy az elsőfokú eljárás során a felperes perbeli legitimációjával valamint a szabad iskolaválasztással kapcsolatban csatolt szülői nyilatkozatok alapján az állapítható meg, hogy a tanulói közösség összetétele szülői döntés eredménye. Utalt arra, hogy a Közoktv. jelenleg hatályos 66.§.(5) bekezdését a 2008. évi XXXI. törvény 5.§-a iktatta be, az csupán 2008. július hó 3-tól hatályos, erre figyelemmel pedig a korábbi időszakban az alperes fenntartásában működő oktatási intézménynek nem volt lehetősége és jogszabályi háttere arra, hogy a szabad iskolaválasztást a halmozottan hátrányos helyzetű gyermekek arányára tekintettel korlátozza.

A Közoktv.4/A.§.(2) bekezdésére hivatkozással állította, hogy a perbeli iskola tanulói nem kerültek hátrányosabb helyzetbe a más oktatási intézményben tanított gyermekekhez képest és – tekintettel arra, hogy az oktatás színvonalával kapcsolatos kereseti kérelmétől a felperes elállt – az ítélet indokolása e körben túlterjeszkedik a kereseti kérelmen.

Ezt meghaladóan hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság nem tett teljes körűen eleget indokolási kötelezettségének sem.

Az ítélet tábla az elsőfokú ítéletet a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között (Pp.253.§.(3) bekezdés) bírálta felül – nem érintve a felperesi kereseti követelést részben elutasító rendelkezést – és megállapította, hogy az alperesi fellebbezés részben alapos.

Az elsőfokú bíróság a szükséges és egyben elégséges bizonyítást lefolytatva a bizonyítékokat okszerűen, a Pp.206.§.(1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően értékelve helyes tényállást állapított meg. Az így megállapított tényállásból levont jogi következtetés azonban az alábbiak szerint csak részben helytálló:

A megyei bíróság helytállóan jutott arra a jogi következtetésre, hogy a jelen perben a Ebtv. rendelkezései alkalmazandók figyelemmel az Ebtv. 7.§-át és 19.§-át módosító 2006.évi CIV. törvény rendelkezéseire.

Helyesen döntött a megyei bíróság, amikor az alperes védekezésével szemben azt állapította meg, hogy a felperes kereshetőségi joggal rendelkezik a cigány származású tanulók elkülönítése tárgyában az Ebtv.20.§.(1) bekezdés c./ pontja alapján. Alapítalanul hivatkozott fellebbezésében az alperes arra, hogy a szegregációval érintett tanulók köre az iskola tanulóival azonosítható és ekként a sérelmet szenvedett személyi kör egyértelműen meghatározható. Az elsőfokú bíróság ítélete helytállóan utalt arra, hogy az Avtv. szerint a nemzeti etnikai hovatartozás olyan szenzitív adat, amelyre vonatkozóan sem az alperesnek, sem az alperes fenntartásában működő oktatási intézménynek nincs pontos kimutatása. Ezt meghaladóan alapvetően téves az az alperesi hivatkozás, amely az iskola valamennyi tanulóját a cigány etnikumhoz tartozóként nevesíti tekintettel arra, hogy a perben beszerzett okirati bizonyítékok és tanúvallomások szerint a tanulói közösségen belül a romák aránya ugyan rendkívül magas, de az nem 100 %-os.

Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság azt is, hogy az alperest a kialakult szegregációval kapcsolatban azért terheli az Ebtv. szerinti felelősség, mert mulasztásával nem tett hatékony intézkedéseket a jogellenes elkülönítés megszüntetésére. Helyesen állapította meg a megyei bíróság, hogy a jogellenes elkülönítésnek nem feltétele a hátrányozás és helyesen döntött azzal kapcsolatban is, hogy az alperes által csatolt szülői nyilatkozatok nem alkalmasak az alperes Ebtv.28.§.(2) bekezdés a./ pontja szerinti kimentésére.

Alapítalanul hivatkozott az alperes fellebbezésében arra, hogy az ítélet indokolása túlterjeszkedik a kereseti kérelmen. A megyei bíróság ítéletében a Közoktv.85.§.(4) és (7) bekezdésére, 90.§.(1) bekezdésére, 86.§.(1) és (2) bekezdésére, valamint a 4/A.§.(1) és (2) bekezdésére nem azzal összefüggésben hivatkozott, hogy a perbeli iskolában megvalósuló oktatás színvonala mennyiben felel meg vagy marad el más, alperesi fenntartású oktatási intézményekben folyó pedagógiai munka színvonalától.

Ugyancsak alaptalanul hivatkozott az alperes arra, hogy az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének teljes körűen nem tett volna eleget. Megjegyzi az ítélet, hogy a vonatkozásban a fellebbezés nem az indokolás hiányát, hanem annak elfogadhatóságát támadta, a felperes keresetjogi jogát, az alperes kimentésének eredménytelenségét és az egyenlő bánásmód követelményének megsértését illetően.

A szabad iskolaválasztással kapcsolatban az alperes által csatolt szülői nyilatkozatok alapvető hiányosságaira az elsőfokú ítélet helytállóan mutatott rá, a felperes perbeli legitimációjával kapcsolatban az alperes által csatolt, utóbb a szabad iskolaválasztás körén belül is meghivatkozott okiratokból pedig az nem derül ki, hogy a szülők valamennyi információ birtokában döntöttek volna a perbeli oktatási intézmény mellett. Márpedig az Ebtv.28.§.(1) bekezdés a./ pontja szerinti kimentésre az alperes eredménnyel csak akkor hivatkozhatott volna, ha a nyilatkozatokból kétséget kizáróan megállapítható, hogy a szülők valamennyi információ birtokában választották a perbeli oktatási intézményt. A csatolt iratokból azonban az nem állapítható meg, hogy a szülők tisztában lettek volna azzal, hogy az 1993.évi LXXVII. törvény (Nektv.) 43.§.(4) bekezdése alapján – amennyiben azt nyolc tanuló szülője kéri – más oktatási intézményben is joguk van a kisebbségi iskolai nevelésre és oktatásra (Nektv.43.§.(4) bekezdés, valamint a 2005.évi CXIV. törvény 47.§.(1) bekezdéssel módosított Nektv.43.§.(4) bekezdés). Megjegyzi az ítélet, hogy a szülői nyilatkozatok ezt meghaladóan is csak a jelenleg az iskolában tanuló gyermekekre vonatkoznak, azokból azonban nem derül ki, hogy a teljes, a kereseti kérelem tárgyát képező időszakban a korábbi évfolyamokban már végzett gyermekeknél a szülők a megfelelő információk birtokában történő szabad iskolaválasztásának eredményeként került-e sor a cigány származású gyermekek elkülönítésére.

A halmozottan hátrányos helyzetű gyermekek kategóriáját a Közoktv.121.§.(1) bekezdés 14./ pontját módosító 2004.évi CXXXV. törvény 91.§.(21) bekezdése teremtette meg. A korábbi jogi szabályozás 2004. december 31-ig csak a hátrányos helyzetű gyermek, tanuló kategóriáját ismerte. Ilyennek minősült az, akit családi körülményei, szociális helyzete miatt a jegyző védelembe vett, illetve aki után rendszeres gyermekvédelmi támogatást folyósítottak. A Közoktv.121.§.(1) bekezdés 14./ pontja szerint halmozottan hátrányos helyzetű gyermek az a gyermek, az a tanuló, aki családi körülményei, szociális helyzete miatt rendszeres gyermekvédelmi kedvezményre jogosult és akinek a törvényes felügyeletét ellátó szülője – óvodás gyermek esetén a gyermek 3 éves korában, tanuló esetében a tankötelezettség beállításának időpontjában – legfeljebb az iskola 8. évfolyamán folytatott tanulmányait fejezte be sikeresen, valamint halmozottan hátrányos helyzetű az a gyermek és tanuló is, akit tartós nevelésbe vettek.

Az elsőfokú bíróság által is hivatkozott Ebtv. 20.§.(1) bekezdés c./ pontja szerint az egyenlő bánásmód követelményének megsértése miatt bíróság előtt személyiségi jogi pert, valamint munkaügyi pert indíthat a társadalmi és érdekképviseleti szervezet, ha az egyenlő bánásmód követelményének megsértése vagy annak közvetlen veszélye olyan tulajdonságon alapult, amely az egyes ember személyiségének lényegi vonása és

a jogsértés vagy annak közvetlen veszélye személyek pontosan meg nem határozható nagyobb csoportját érinti.

Az Ebtv.8.§-a a./-tól t./ pontig sorolja fel azokat a tulajdonságokat és jellemzőket, amelyek a hátrányos megkülönböztetés alapjául szolgálhatnak. Nyilvánvaló, hogy a 8.§. szerinti valamennyi, a hátrányos megkülönböztetés alapjául szolgáló tulajdonság, jellemző, nem tartozik a személyiség lényegi vonásához. A 8.§. t./ pontja („egyéb helyzet”) valamint r./ pontja (a foglalkoztatási jogviszony vagy munkavégzésre irányuló egyéb jogviszony részmunkaidős jellege illetve határozott időtartama) illetőleg s./ pontja (az érdekképviselőhez való tartozás) nem tekinthető a személyiség lényegi vonásának. A személyiség lényegi vonásait jogszabály taxatívénem sorolja fel. A 96/2008. (VII.3.) AB határozat szerint sokféle identitás létezhet, az identitás a külvilág számára érzékelhető megnyilvánulásai változóak, ugyanúgy ahogy a jog által megragadható vonatkozásai is bizonytalanok. Az ember bármely identitásjegye (politikai, kulturális, szexuális, etnikai, történelmi, földrajzi) olyan életesemények sorozatán keresztül formálódik, amelyeket csak részben, bizonyos határok között irányít az egyén, ugyanakkor az így szerzett tapasztalatok szükségszerűen épülnek be az ember személyiségébe. Az Alkotmánybíróság gyakorlatában eddig a vallási meggyőződést és a kisebbséghez tartozást nevesítette a személyiség lényeges vonását meghatározó tulajdonságként.

A halmozottan hátrányos helyzet jogi kategóriája – a tartós nevelésbe vett gyermekeket, tanulókat meghaladóan – részben a gyermek, a gyermeket nevelő család vagyoni, jövedelmi helyzetéhez, részben pedig a szülők iskolázottságához kapcsolódik. Ebből következően a Közoktv.121.§.(1) bekezdés 14./ pontja szerint halmozottan hátrányos helyzet nem az ember személyiségének lényeges vonása még akkor sem, ha a családi körülmények, illetve szociális háttér hosszú távon valamilyen formában az ember személyiségére kihatással lehet (Debreceni Ítéltábla Pf.I.20.683/2005/7.).

Ebből következően az ítéltábla álláspontja szerint a halmozottan hátrányos helyzetű gyermekek vonatkozásában az Ebtv. már hivatkozott 20.§.(1) bekezdés c./ pontja alapján a közérdekű keresetindítási jog a felperest nem azért nem illeti meg, mert e megkülönböztetés alapján a sérelmet szenvedett személyek köre pontosan behatárolható (mint ahogy arra az alperes tévesen hivatkozott), hanem azért, mert a halmozottan hátrányos helyzet közoktatási törvény szerinti fogalma nem tekinthető a személyiség lényeges vonásának. E vonatkozásban a felperesnek nem volt keresetösségi joga.

Helyesen döntött az elsőfokú bíróság, amikor a cigány tanulók vonatkozásában fennálló szegregációra tekintettel kötelezte az alperest a jogsértés abbahagyására.

A Ptk.84.§.(1) bekezdés d./ pontjára alapított, a sérelmes helyzet megszüntetésére irányuló kereseti követelés – helyt adás esetén – szükségszerűen marasztaló rendelkezést kell hogy tartalmazzon, amely akkor felel meg a Pp. követelményeinek, ha az egyértelmű és végrehajtható. A Ptk.84.§.(1) bekezdés a./ - d./ pontjaiban

meghatározott objektív szankciók érvényesítésére az eset körülményeihez képest és annak korlátai között minden felperes, így a perben fellépő közérdekű igényérvényesítő felperes is jogosult. A felperes azonban olyan konkrét kereseti kérelmet a Ptk.84.§.(1) bekezdés d./ pontjára alapított, a megszüntetésre irányuló kereseti kérelem vonatkozásában nem terjesztett elő, amely a Vht.13.§-ára is figyelemmel végrehajtható rendelkezés alapjául szolgálhatna. A módosított kereseti kérelem szerinti azon követelés, hogy a bíróság kötelezze az alperest az olyan osztályok elindításának megtagadására, amelyekben a cigány és halmozottan hátrányos helyzetű gyermekek többségben vannak, a jogsértés abbahagyása körén belül értelmezhető csak, mert a már létrejött tanulói jogviszonyok vonatkozásában a jogsértő helyzet azzal, hogy újabb osztály indítására nem kerül sor, nem szűnik meg.

A Ptk.86.§.(1) bekezdés d./ pontjára, valamint az elsőfokú bíróság által is hivatkozott EK. rendelet 15.Cikkére figyelemmel a sérelmes helyzet megszüntetésére irányuló kereseti kérelem eredményességének feltétele, hogy az perben érvényesíthető, reális, teljesíthető és végrehajtható marasztalási kereset legyen (Legfelsőbb Bíróság Pfv.IV.21.568/2010/5.). Ilyen kereseti kérelmet azonban a felperes nem terjesztett elő.

Mindezekre tekintettel az ítélőtábla a megyei bíróság ítéletének megfellebbezett rendelkezéseit a Pp.253.§.(2) bekezdés alapján megváltoztatta és a halmozottan hátrányos helyzetű gyermekekkel kapcsolatos kereseti kérelmet a felperes kereshetőségi joga hiányában elutasította. Erre vonatkozó konkrét kereseti kérelem hiányában mellőzte az alperesnek a jogsértő helyzet megszüntetésére való kötelezését.